

Radovan ne tvrde da su tuženika upozorili na "tvrdoću" kormila, to on za nju nije ni mogao, ni morao znati. On je dakle mogao biti iznenađen kad je prilikom okretanja kormila nalijevo, na način kako se to normalno čini, vidio da "brod ne sluša kormilo", tj. da brod ne mijenja pravac.

Z.R.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 14.XII 1963.

Vijeće: dr Melkior Erak, dr Ernest Vajić, dr Vigor Vrbančić

Prijevoz kamionom - Vozarina - Za dužnost plaćenja vozarine ne primjenjuju se pravna pravila bivših trgovačkih zakona, nego načela Medjunarodne konvencije o prijevozu robe cestom /CMR/ - Primalac primitkom robe i tovarnog lista preuzima i obvezu plaćenja vozarine, bez obzira da li je ta obveza navedena u tovarnom listu - Pošiljalac je dužan platiti vozarinu samo ako je takvu obvezu izričito preuzeo, ili ako je primalac odbio primiti robu

Medju strankama se vodi spor o plaćanju vozarine za prijevoz kamionom, koji je izvršio tužitelj. Tuženik je naručitelj prijevoza. Spor se vodi o tome da li je pošiljalac dužan platiti vozarinu, ako ju nije platio primalac.

Prvostepeni sud je odbio tužbu. Drugostepeni sud je potvrdio presudu prvostepenog suda iz ovih razloga:

Pozitivni propisi o unutrašnjem prijevozu robe u cestovnom saobraćaju još nisu doneseni. Ovaj drugostepeni sud drži da na ovaj slučaj ne bi trebalo primijeniti pravna pravila privrednog /trgovačkog/ prava /paragraf 408 hrv.trg.zak./ prema kojima se primalac primitkom robe i potpisom voznog lista obvezuje platiti vozaru iznose vozarine i troškova samo onda ako je takva klauzula izričito sadržana u voznom listu. Ovo pravno pravilo, po stajalištu ovoga suda, zasterjelo je, i umjesto njega treba analogno primijeniti nepredniju odredbu čl.13, st.2 Medjunarodne konvencije o prijevozu robe cestom /CMR/ prema kojoj primalac primitkom robe i primjerka tovarnog lista uz potvrdu preuzima dužnost plaćenja naknade predviđene tovarnim listom. U ovom slučaju dakle nije od odlučne važnosti da li je u voznom listu, prijevoznici, ili tovarnom listu sadržana izričita klauzula o tome da se primalac robe obvezuje platiti vozaru odnosno iznose. Ovu Konvenciju potpisala je i naša zemlja. Na analogan način rješavaju ovo pitanje još i Zakon o prijevozu na željez-

nicama /Sl.list br.46/57 čl.84 st.3/ i Zakon o ugovorima o iskorištavanju pomorskih brodova /Sl.list br.25/59, čl.9o/, pa je stoga opravdano da se do donošenja pozitivnih propisa o unutrašnjem prijevozu tereta u cestovnom saobraćaju ovo pitanje prosudjuje na analogen način i u ovom saobraćaju. Pošiljalac bi prema tome bio dužan platiti cijenu prijevozne usluge semo u slučaju ako je takvu obvezu izričito preuzeo, ili ako je primalac otklonio primitak robe.

Kako prema naprijed navedenom u ovom slučaju takva izričita obveza pošiljačeva nije mogla biti utvrđena, to je prvostepeni sud opravdano uzeo da u ovom slučaju dužnik kao pravni sljednik pošiljačev nije dužan tužitelju kao vozaču platiti utuženu cijenu prijevozne usluge. Nije se mogla uvažiti tužiteljeva žalba da iz provedenih dokaza proizleži jedini mogući zaključak da je tuženik naručitelj prijevoza, i da je zbog toga u pomanjkanju izričite obveze primačeve dužan platiti cijenu prijevozne usluge primaču. Prema navedenom činjenica, da je tuženik pošiljalac robe i naručitelj prijevozne usluge, još sama po sebi nema za posledicu dužnost plaćanja prijevozne usluge, ako je primalac preuzeo robu bez prigovora, i ako pošiljalac nije izričito preuzeo obvezu plaćanja, što tužitelj nije uspio dokazati

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 14.XII 1963.

Vijeće: dr Ernest Vajić, Gabro Badovinac, Branko Egić

Slagač - Odgovornost prema primaču - Zastara - Slagač koji radi u ime brođara nije pasivno legitimiran prema primaču za naknadu štete koju prouzrokuje prilikom iskrcaja tereta - Za ovu štetu odgovoran je brođar - Slagač koji radi u ime brođara ima pravo pozivati se na zastarne rokove iz prijevoznog posla

Tužitelj je primalac robe koju je prevezao brođar. Tuženik je poduzeće koje se bavi ukrcajem i iskrcajem tereta. Tužitelj traži od tuženika da mu nadoknadi štetu, smatrajući ga odgovornim za oštećenu robu prilikom iskrcaja. Tuženik se brani među ostalim i navodom da nije radio u vlastito ime, već kao brođarov slagač, pa prema tome nije odgovoran.